

25-S Junes ho podem tot!

NOSALTRES O ELLS :: 16/09/2010

25 de setembre a la Plaça Universitat a les 17h.

A Grècia fa temps que han perdut la por. Allà la por ha canviat de costat. Belles fotografies de l'incendi iniciat gairebé fa dos anys ens en donen testimoni. Les vagues generals de massiu seguiment i les múltiples mobilitzacions que criden a la subversió total demostren que allà no hi ha treva, que contra l'ordre de l'avorriment i la mort en vida no hi ha marxa enrere.

Mentrestant a Islàndia pren cos, sota un vergonyós i còmplice -però molt simptomàtic- silenci mediàtic, una particular deriva revolucionària: des de la perifèria oposada de l'Europa del Capital ens deixen bocabadats tancant polítics i banquers en vaixells, radicalitzant la democràcia des de la base o reformant dràsticament la legislació en favor d'una autèntica llibertat de premsa, amb un somriure i els gestos més surrealistes en la primera línia de la política. Parlem d'una perifèria oposada no només en el sentit geogràfic sinó també perquè es tracta d'un país que fa poc es trobava a les antípodes dels desvergonyidament anomenats països PIGS (Portugal, Irlanda, Grècia i Espanya), havent assolit el nivell de vida més alt del món, i en poc temps ha esdevingut el primer país europeu en rebre un crèdit de l'FMI. I aquí què passa? No prenem nota a les nostres contrades? On no hi ha foc no tenen efecte les mesures piròmanes "anti-crisi"?

Allarguen la vida laboral, retallen les pensions, faciliten i abarateixen el comiat, i s'acceleren els desnonaments i l'execució d'hipoteques mentre es fan milionàries transferències a aquests paràsits de la vida humana anomenats bancs i encara volen que posem l'altra galta...

Paral·lelament no paren d'augmentar les plantilles policials, la repressió i la paranoia securitària, en proporció inversa a aquest ordre d'injustícia que pretenen apuntalar.

Cap a quin món ens aboquen?

Potser ja és hora de que canviï el subjecte de l'acció, de que prenguem les regnes nosaltres mateixes. No volem ser comparsa de les rebaixes a què ens tenen acostumades els sindicats majoritaris, volem sortejar el folklore ritual de la queixa d'un sol dia. o ens acontentem amb el miratge del benestar, aquesta ficció que ens tanca en nosaltres mateixes i ens du a l'absurd de la defensa inconscient d'aquest circ macabre de la quotidianitat capitalista. Volem més. Molt més. Volem anar més enllà, estirar la corda fins que es trenqui. Nosaltres som molts més que Ells. Volem una tardor més calenta que aquest xafogós estiu de 2010! I cridarem com a Grècia diuen salut: Llamas! (?).

ESTO NO HAY QUIEN LO ARREGLE.

En adelante se trata de

NOSOTROS, o ELLOS.

Nosotros no tenemos prisa. Porque ya hemos empezado.

<http://nosaltresoells.org/>

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/25-s-juntes-ho-podem-tot